

РЕШЕНИЕ

№ 3782

гр. София, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 10.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **10200** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 215 от Закона за устройството на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на [фирма], депозирана чрез управителя на дружеството срещу Заповед № РА-30-289/ 03. 09. 2020 г. на главния архитект на Столична община, с която на основание чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ във вр. с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ във вр. с чл. 223, ал. 1, т. 8 от ЗУТ е наредено на управителя на [фирма] да премахне строеж „Спортно игрище с едноетажна постройка, находящ се в ПИ с идентификатор 68134.1943.2837, като е определен 14-дневен срок за доброволно изпълнение от влизане в сила на заповедта.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на административния акт, като се иска неговата отмяна. В съдебното заседание оспорващото дружество се представлява от управителя Х. Р., който поддържа жалбата и моли за отмяна на заповедта.

Ответникът – главния архитект на Столична община, чрез своя процесуален представител моли жалбата да бъде оставена без уважение.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, приема за установени следните обстоятелства по делото:

По повод на постъпил сигнал с вх. № САГ20-ДР00-1452/ 22. 06. 2020 г. и в

изпълнение на правомощията им по чл. 223, ал. 2 от ЗУТ, служители от Столична община, район "В." извършили проверка на строеж "Спортно игрище с едноетажна постройка", находящ се в ПИ с идентификатор 68134.1943.2837 по КККР, одобрени със Заповед № РД-18-68/ 02. 12. 2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, номер по предходен план - 2768,[жк], по плана на [населено място], район "В.".

Било установено, че имотът е собственост на Р. Р., като строежът е извършен от Х. Р., управител на [фирма], който бил наемател на ПИ с идентификатор 68134.1943.2837, съгласно договор за наем от 12. 06. 2020 г.

На проверката, извършена на 1. 07. 2020 г., било установено, че поземленият имот е заравнен, насипан с трошен камък и валиран, като е ограден от всички страни с ограда. В имота бил изпълнен строеж, върху бетонов цокъл с височина 0.4 метра до 1,2 метра е монтирана метална конструкция с височина 7 метра, на която е монтирана метална оградна мрежа. В северната част на имота е изпълнена бетонова площадка с приблизителни размери 20x5 метра, на която е изградена едноетажна постройка от две самостоятелни помещения - съблекалня с приблизителни размери 4,4 x 2,5 метра и 7,5 x 2,5 метра и с височина приблизително 3 метра до 2,7 метра. Постройката представлява метална конструкция, трайно захваната към бетоновата площадка с външни ограждащи стени от термопанели. Покривът е едноскатен, също от термопанели. Обектът е захранен с ел. енергия, но не е водоснабден.

По данни на управителя на дружеството било установено, че строежът е изграден през периода юни-юли 2020 г., поради което бил направен извод, че по отношение на него не са приложими § 16 от ДР на ЗУТ и § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИДЗУТ. Строежът е от 6-та категория, съгласно чл. 137, ал. 1 от ЗУТ.

Установените обстоятелства са отразени в Констативен акт № 2020-21 от 01. 07 2020 г., съставен по реда на чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ, който бил връчен на управителя на [фирма]. Постъпилите от дружеството възражения били оставени без уважение, вследствие на което е издадена обжалваната Заповед № РА-30-289/ 03. 09. 2020 г. на главния архитект на Столична община

В хода на съдебното производство са допуснати и изслушани първоначална и повторна съдебно-технически експертизи, от чиито заключения се установява, че обектът представлява строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ЗУТ, като за него няма издадени строителни книжа.

При постановяването на своя съдебен акт съдът се довери изцяло на приетите по делото експертни заключения, като изготвени от компетентни вещи лица и отговарящи в пълнота на поставените задачи.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице, адресат на заповедта и в законоустановения срок за обжалване, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, предвид приложените по делото Заповед № СОА17-РД09-622/19. 06. 2017 г. и Заповед № СОА19-РД09-934/ 01. 07. 2019 г., с които кметът на Столична община е предоставил на главния архитект на Столична община правомощието да издава заповеди за премахване на незаконни строежи по смисъла на чл. 225, ал. 2 от ЗУТ от четвърта до шеста категория или на

части от тях на основание чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ. Оспорената заповед е издадена и в предвидената от закона форма, мотивирана е съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК - съдържа фактическите констатации и правни квалификации, поради което не страда от порок във формата, обуславящ недействителност на самото властническо волеизявление.

Съдът не констатира в хода на административното производство да са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените. Спазена е процедурата по съставяне на констативен акт по чл. 225а, ал. 2 във вр. с чл. 223 от ЗУТ. Не е допуснато нарушение на процесуалните правила, засягащо правото на защита на жалбоподателя, доколкото последният се е възползвал от възможността да възрази срещу КА № 2020-21/ 01. 07. 2020 г., възразението е обсъдено от административния орган и е мотивирано отхвърлено.

Основанията за издаването на заповед по чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ са алтернативно изброени в чл. 225, ал. 2 от ЗУТ, като осъществяването на което и да е от тях поражда правомощието на компетентния орган, при условията на обвързана компетентност, да разпорежи премахването на незаконен строеж.

От доказателствата по делото се установява, а и не се спори, че за процесния обект не е издавано разрешение за строеж и няма строителни книжа по см. на § 5, т. 36 от ДР на ЗУТ.

Спорно е дали така установеният и описан обект представлява „строеж“ по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ или преместваем обект по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ.

Съгласно § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ „строежи“ са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението.

Съгласно § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ "преместваем обект" е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж.

Разпоредбите на чл. 56, ал. 1, чл. 57, ал. 1 от ЗУТ и § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ посочват кои обекти са преместваеми, като в чл. 56 и 57 от ЗУТ преместваемите обекти са разграничени с оглед на тяхното предназначение, а в § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ - с оглед на техните конструктивни особености.

Определящи за правилното приложение на материалния закон са видът, характеристиките и предназначението на процесния обект „Спортно игрище с

едноетажна постройка, находящ се в ПИ с идентификатор 68134.1943.2837“

На първо място, предвид характеристиките и предназначението на процесния обект, същият представлява открит спортен обект по смисъла на § 5, т. 68 от ЗУТ и не може да се приеме, че е преместваем обект. На следващо място, установява се по делото, че постройките също представляват строеж, тъй като от приетите по делото доказателства, включително и от изслушаните заключения на първоначалната и на повторната съдебно-технически експертизи се установява, че обектът е изграден върху бетонова конструкция, като постройките са изпълнени от метални носещи конструкции, трайно захванати към бетоновата настилка, затворени със стенни и покривни термопанели. Към покривните метални конструкции на двете постройки са захванати носещи метални греди, върху които са монтирани само покривни термопанели, като по този начин е покрито пространството между двете постройки /навес/. Изрично в повторната съдебно-техническа експертиза е уточнено, че при евентуално отделяне от повърхността, това не може да стане чрез разглобяване и възможност същият обект да бъде сглобен и ползван на друго място със същото или подобно предназначение, без при това да загуби своята индивидуализация.

В допълнение следва да се отбележи, че сглобяемата конструкция не прави непременно обекта преместваем. Конструкцията на постройката не е въведена от законодателя като елемент, който я определя като строеж или не, т.е. изпълнение чрез сглобяема конструкция не определя непременно преместваем обект по чл. 56, ал. 1 ЗУТ, с такава конструкция могат да бъдат и строежи, които не са с предназначението на обекти по чл. 56, ал. 1 ЗУТ, например гаражи, постройки на допълващото застрояване и пр.

Предвид датата на започване на строежа /през 2019 г./, по отношение на същия са неприложими разпоредбите на § 16 от ДР на ЗУТ и § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИДЗУТ.

С оглед техническите характеристики на обект „Спортно игрище с едноетажна постройка“, се касае за строеж, за който не са налице изискуемите строителни книжа, поради което законосъобразно е разпоредено премахването му.

При изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата срещу Заповед № РА-30-289/ 03. 09. 2020 г. на главния архитект на Столична община е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, основателно се явява искането на ответника за присъждане на направените по делото разноски. Оспорващото дружество следва да бъде осъдено да заплати на Столична община направените по делото разноски за юрисконсулт, като при определяне на размера съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], депозирана чрез управителя на дружеството срещу Заповед № РА-30-289/ 03. 09. 2020 г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Столична община сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: